

Prepisano v Ščavnici Regale

Rog H.T.

Narodno blago.

~ 14 zvezek ~

- 1809. -

3

~ ~ ~
vgorici.

3

I. Po smrti.

Mene prehaja moželo poč.
 Treba bo jet na drugi svet.
 Treba bo jet na drugi svet.
 Moj tovarš je umrl, naraj ga nej
 Grošno bo posljal gremko smrt.
 Grošno bo posljal gremko smrt.
 Oziram se na vse strani
 Mojga tovarša zagledat ni.*
 * Moj tovarš nuj kako je se kej?
 Dalga je rajza in le ta
 Pred Bogom je ležkač rajtenga
 Sam Bog je tam pred mano stal
 Da sem mu rajtengo dajal
 Hudici je poleg mene stal
 In je strašno s pisma bral
 Da mi je vsak las po konci stal
 Da mi je vsak las po koncu stal
 Marija me trošta porav lepo
 Niz se ne boj o grošnik moj
 Dokler te varje anglec troj.
 Angel me trošta porav lepo
 Z angelcem skupaj skleneva
 Hudica v pekel deneva

* Ozrem se na desno stran { sem izpušč
 Mojga tovarša zagledam tam } - gori.

Kludira v pekel deneva
 Gušno je res, da bo tako
 De pojdemo vsi v ta svet nebo
 Svet nebo in sveti rej (raj)
 Kl' nam ga bog vodi in dej (daj) ^{ctmen}
 II. Kludijen "sustjer" ^{170 austk.}

Tam na Verheh vani hisi so imeli
 a nga sustre, & kteri in rekli so,
 de imajo tam tud' anga zludje, da
 jim drarji nosi. Potle so imeli sas,
 trje na zrnadi. Tista gospodinje se
 je lotila, de bi strankje mejsla,
 in je gonila tisti ga zludje, de ne
 ser kozla. Tisto pej nej telo je reklo
 kakuk, zato kej je gledal sas
 skuz klecavenco. Potle se je gospo-
 dinje vjerila, je vuela en vor in je
 dejla zludje nutr, in je vuela kito
 z glave in je žnjo vor zamasila, in
 ga je nesla v kambo, kamor je bila
 sas. Sustre je pošla an vikar in
 je reklo: "Kej zan zludi te je vzev.
 Ne jest je reklo v urci. Potle je
 reklo sas: "Bi si? Ple v verci
 sem; īe me vrames veru, ti bom dalo

dnarje, de t' ne bo trejba ver sivat.
 Potle sta se zmenila, de bo šlo v an-
 grad strast in de nej tolku uprav-
 za voz sagnat de mu ne bo trejba
 ver sivat. Ten je slu strast ce v
 tist grad in je ni moga nobedn von
 sagnat. Potle je sov von in je je
 sagnav. Kadar sta vkep pršla
 ga je krejala zakej je tok mal
 prastav. Adej sta se nazaj zmenila
 de bo šlu v an drug grad in de
 nej prase prase tolku de mu ne
 bo trejba ver sivat. Tisti ledje
 v tistem gradi so hitru poslali
 sponj, de bi sagnas tisti strah z
 grada in von je upravil 500 goldi,
 narju in je je sagnav. Kadar sta
 vkep pršla, se tistu jesi, zakej je
 tok mal prasev jen vere: Adej na
 snejo v ruben grad verjet, je ne
 let samelem. Potle je šla nazaj v
 an grad strast. Tisti ledje v tis-
 tem gradi so bilo poslali sponj
 ten von je porau, de bi sagnal von
 tisti strah. Na poti mu je pršla
 tistu napruti jen je reklu. Adej

svo vkeps, de te ~~sam~~ semelem. Ten
von je reku: Ne ne, sem ti prav
+ povej dat, de gre tista baba z ver-
jem, de te bo notr dejla.

Skraska

III. Vodstrahu.

Anbot je bu an sovdat jen je sev
pu svojti pet lat. Potle je odobu an,
ga starga berac jen ta ga je prosu
nej ga vzame sabo, de bi vkaip prasi-
la. Prila sta done vasi jen sta pru-
sila jemperge. Tam jek nejso tejli
zemt ^{cez} noč, sla sta bla naprej jen sta
prosla donga grader. Kar sta prosla
ke so glik grad zapirali. Te dva
sta začela prost ^{cez} jih vzamejo ^{cez}
noč. Dar voda je predo. Ten pole je
reku ta graf. Ta si se mi nejmano-
ki bet se poste pej vi. T zakej deni
je reku ta berac sej je prastora
dosti. Ten potle ta graf je reku de
straši. Ej je reku ta, jest se neč na
bujam sm ^{cez} dosti pretrpu bom
se ta. Ten potle ta gas pod je reku:
Tiu nej bo ble imasta kluc vod vsek
kramu jen vod grada. Ma tu vama
povejim, jest na bom neč urček, ce

umorjena. Te dva stasla vesela notr.
Te stari, kji bu traden je sev prec
k pustki tam ladi je pej vogen za-
kriu jen je sev večerjo skuhat. Tu
pa je bla glik razvela, kar je anoyst
vendarla jen prav je nejkej v najfarki
rekln: Cem past, cem past? T dej,
je reku ta kje neč neč bar. In kumej
je tu reku, kar pade ana rluvejska
noga dol. Sole zacne spejt: Cem past
cem past? T dej, kje ta zmirej prases,
ker je ana noga nej bo se ta druga.
je reku ta, k se nej neč bar. Ten ku-
hal je večerjo naprej. Pala je se ta don-
ga in spejt je nekaj rekln: Tis Cem
past cem past. Ten ta je začev bet
ce hud, de kej ga ta zmirej tu pra-
se. Padi ce res ce ne spej pesti de-
bo cev clovk ji rekta k je bu 'že
jern. Ten pole je pala ana roka
jen pole se ta druga jen pole glava
jen taku naprej, de je padu cev cev
clovk. Ten pole ta clovk je stata an
rejt na gmahi tam po vogniči.
Ta je bio pej hud, de kej mu tam
na poti stoji. Ce iles mi pumagej
kej, ce ne se pej spravi v kaser

kot, jest te na maram na poti jen & kar pahnu ga je vod sebe. Ta motri je stav an rejt taku, kakav ga bio pahnu voda mu je pej s prostam pumigov de nej gre z njim. Ten taji ba hrd kej de mu zdej niga, kaj se povecerjov. Taki de povecerjen potle bom sev stabo. Ten pole je vzel ta sklejdo jen jo je nesel notre ker je unio ipav del' la vecerjala. Al ta motu se vzdigne in je sev za nim spomnik je sev posod mu je bin za kostam. Ta je bio pej hrd, de kej de hrd za nim jen rekna je, de nej b' mu pumagov vsej sklejdo na mizo ponest, al ta motu je zmirej noscov. Ten pole k' je povecerjov, mu je ta motu spejt migov, de nej gre z aim v hram. Ta ziv ga je zdej vbugov jen sev je v hram, ta motu mu je z roko pokazov kter kluz nej vzame, de bo vodprav. Ten pole k' sta bla prosla v hram je bla ana matika v koti jen ta motu mu je rekna, de nej kople, ta ji bio pej hrd, de kej bo von kapav. Ce vis kopli dom, ce ne pej pesti; belj si spocit kui seot.

Ten ta mej tu kapat, zatru je zacel ta motri kapat, jen pole kje kapal je prosa do anga soda. Ten pole mu je kazov, de nej vzdigne. Skoga ti bom vzdignov vzdigni si sam sej si moren. Lest tacih ksem jest t'ga na vzdigne pej t'ga bom jest vzdignovalo. Dolgu ga je silil nazadje je moget vendt sam vzdignik Potle ga je silu de nej vodma si, ali ta je rekna de se na datakne vodma si sam ce ieo mu je rekna jest ne bom. Natu je mota sam vodmasu. Motr je blu an polkn sod rekinn. Spejt ga je silu de nej jih von vzame al ta je rekna, de von se nec ne pr takne de nemu nis mat. Avez gosta v druh hram. Tam sta nej dla spejt matiko. Motra je ta zivga silu de nej kople pole ga je silu de nej vzdigne hrd nej too, polble de nej vodmasi, tud nec. Von se nej tov nebene reci portaknt. Motro so nejli sod proklen hram tolarju - Sta sta v ta treii grad tam so ble same evane kose. Ta motri mu je s prostam kazov de nej v narje vzame, ity de my vodmasi. Ta je bu pej ce hrd de kej ga ta zmirej

draxi; zgrabu je ta mrtvoga jen v
 orgu ga je ob sad. Tolej je ta mrtva
 sam sod masu; ge jen pole je sprega,
 vuru: Frejen si ti k' nejai obnugov,
 zakej se b'ce bu te kakone reci pri
 takna rastrogav bi te bio, ker prah
 jen pepes in jest bilu morgan se
 naprej trpt. Taka s'me pej radnjev.
 Pole ga je velov v ta provi ^{krav} grad jen
 mu je reku: Nis adej ti povejim v
 provi ^{krav} grad i v provi sudi so same
 cekini. Tu je moja vočeta do tega jest
 sem po pestu rukapans, in tu klojje,
 ker s'me udrcju. V drugm ^{krav} gradu
 so same tolariji, tu so tisti tolariji
 ktere sem jest pos kneti za davek
 pos kneti preveci ozek. Tu, povejdi
 grof, de nej med knete razdeli. S
 tretem ^{krav} gradu so same rovnakice
 in tu je tisti drav. Kterga sem
 jest porinakov. Po tegu nej grof pos
 sebi obdrozi, pos nej pej vbojim da. Ta
 tu je vec prov je reku ta ziv na
 mrtvemu ali meni na bodo uveli in
 jest za grisnu vduhu ne bom. Ta
 mrtva je pej reku: o nes se na boj, kom

ze jest skrbu, de bo si ta svaja vdo,
 bib. Ten potlej je reku ta: Na prosu
 Na pole sta sla voba s hramu; mrtva
 mi je kar nankrat zginu. Kar je
 prosu got nazaj je nejda unga starca
 mrtvega. Ker se ze dan delov, zato
 je sev in je gledov skaz roknu. Hlapci
 so prisli pred agudcij got jen so se meni
 li po poti: tiga adej bomo spejt dova
 mlilice pri kopali, spejt bomo imeli
 dost dejila, ker grisnu sta voba
 mrtva. Kar zagledajo unga kje stoka
 roknu gledav. Grof ga je kar prosi
 zapridu, de nej se zahvali, de ga je ciz
 novi pusta noto jen de mu je pestu
 taka dobro vicerjo, ne pej. De bi se
 dnarje dajes. Ten potlej ta je reku:
 I sej sm vejdu, de bo taku; jen sev
 je v bliznici vas kruha prost, jen je
 posm v bogatu hisu in je
 reku ze vprasal, ki imajo kakcu dejlu
 ranj. Ta zoopodinje ga je ozela jen ga
 je pestila doma, de je hiso varoval
 drugi so pej sli na pole dejlat. Ten
 adej se tisti vcer dan, koker je vor
 prov sev je prosu strah spejt v grad
 in je zarel grofa strastna trest.

IV. Pesem volsmrti

Pršla je taj ista uva
Se zasliši glas gospuda
Smrt na vratu potoklja
Mlada Liza si doma?

Svojla sem te smoriti
Troje oči stemniti
De ne bos sivejla vezi
Troje uve sa živ poreci.

To zdravni ka soj' poslali
Nač telazibe je dajali
Nešten točak ne nura ne
Bez nje pride smrtni međ

Tu dekorata so poslali
Smrtne svejčio v roko dali
Tíma gledajo súi
v rokach svejčio pafdrži.

Mamea so moříč' zapilí
Ker so jo s svou libili
Oh prehýba moje hůr
Nej ti veřána luc' gorí

Oh pregljabe moji sestrič
Nam podam moje ročice

Smr se lible usaka i ar
Zdej bo smrt kari locila nas

Oh prelabe moj' sestrice
Na moj grob ne porabite
Plave lilje nasadite
Plave lilje nasadite
Kedar moje truplo trokneylo bo.
— Šp. hrvatska. —

V. Svetga Petra mati.

Svet Peter je bogia prosu de nej vzame
iz negovo mati s pečka k'je bla fra
damana. Potle je reknu Boh: Bos' vidu
Peter, de na bo tla troje mati s pečka
prišt. Pole je reknu: Na tak vzamijo
Pole je svet Peter spesna negovo sukno
dal v pečku, deh se bla negova mati
zajno porijela. Deb' jo god pustegnu.
Yen pole za tisto sukno se je pojé
la negova mati jen se dosti dus.
Pole k'ru so bli že s pečka je utros
la negova mati sukno, deb'le pale
ta druge dase dol, se pej tud vona
žnjimi. Pole je reknu Boh: S' vidu
Peter de nej tlu v nebesa prišt.
Zatu se zdej ledje pravjo: S' neviš
giva k'svet ga Svetra mati. —
zapisal: — 15/9 1868 — Šp. hrv. —

N. Lovčev.

I.

Pejmo spati
Bogom vat

Tri aijelce k nam poslat
Ta prvi nas bo vizov
Ta drugi nas bo spizov
Ta treći nas popeli v paradis
V paradizi so trije stolci
Na prv'm sedi svet Peter
Na drug'm svet Pav
Na trećem Jezus sam sveto masso
bere.
Marije tam kleci
Kdo te je to molitvo navadu?
Ta prva bo za vuseta
Ta druga bo za matu
Ta treći bo zane etmen. Cj

II.

Pejmo spati
Bogom vat
Kdar je z Bogom
Bog je z nim
Marije svoj'ga sinca vozi
Yen ga lejpo prorsi
Sinek, sinek pojdi god
God je svet Peter z kima
Sveti ključ ima

Vodspira dusicam & vic
če vodspira vasim
Nej bo tudi nasim
De bomo sli za vosni.

T2 Šparc.

VI. Fantovsko.

2

Vse ta drobne tičice
Raskupajte vse maglicice
De bo sjalo so sunice.
Na moje drobno (alipa: lubke) stičice.
Kojnici v štalev razgetajo
Tički v lafli zor zvrgulijo
Čas bo kojčke futrati
Vest lekin po lubici.

Lubca hitru gor vstajala
Kojočkan sladki fatre slajala
Lubca kojočkan froska da
De se v Leblancu peleva.

Moj sorel po svejti hadi
Sladko vince draga vozi
Sladko vince pijeva
De si vesele Dejlava.

Obc pesmi sem zapisal v Tp.
vi dne 27/9 1868. (v St. Vidu)

VIII. Vod trejih predic.

Ankrat so tri ženke prele v ani
kmetovski hisi. Len pole so se menle;
ta starci je rekla: Deb' je,
mejla jest peka vod cesarje b' nek
teri kipeli v ret orgla. Ta sej-
dne je rekla Deb' mejla jest kučnja
cesarjevga b' se nekterkrat rez mej-
stu presečala. Ta mlajši je pej rekla
deb' mejla jest cesarje, bi blu kej
dabou zame. Cesar je pot pej ne-
ta po vokni poslušov je stopu
notro jen jeh je uprasov; dc kej
so se menle. Ta pravu nejo tle
rez prevezdat kej so se menle pole
je cesar reku de von že vej kej
so se menle, de von je že slisov
Pole je porpelov peka jen kučnje
pole so se voženili jen ana je
imejla peka ena cesarje ana ku-
čnje. Len pole spejli je jemu dova-
fanta in uno punc. Len pole ta
rejt k' je seo cesar na vojsko so
tiste doej sestri, k' so ble navožli-
ne. De imar una cesarje zaporne
vec tri otroško v skatlo jen spes-
tile so jih juv nudi. Len pole

jih je cesarji vortnar vse tri
iskalle pulnuv, jen jih je vetroke
ven ozev in jih je rovnov. Tren
polej letko so strasno dost pisali
tiste doej sestri cesarji, cesar nej
poznav tistih vetrov. Tren pole k
je domov prouj je je vlasov v anzi
zadat in je reknu! De more vsak
homina nimu sev vaj vajno plaut
Tren pole tist vetroci so nastli jen
so praseli gootneje de ki je nih
voce jen mati. Tren pole je reknu
goottor de je von voce, ti vetroci
so pej todli de nej rejs, de ki je
pej mati. Kdaj je reknu ta starci
sin, de bo sev vočita jen matr
jeskat jen pole je reknu, de bo
pestu doma ans sablo in kadr
bo tista ^{sabla} njava tiskrat bo von
mota. Pole je lev ke pu svejti
in je prouj dan'ga velir ga moza.
Pole ga je opreasen mos de kam
de gre. Test grem jeskat voce
ta jen matr. Tren pole je reknu,
oh fant te prasim ne hodi naprij
ne hodi zakej doot jih ji ze slu

ke, al naredn nej prouj nazaj. Ce
pej vando gres, je reknu t' bom dav
ans kuglo jen kar bo prou do ne
gore, vazi to kuglo in ker se bo
vstarla vstar'se tud' ti. Jen adej
te bodo razeli klicat vorjetje jen ma
tere, strici in vse sorte ledi ti jeh
pej na snej vbagat, zakej ic se bo
nazaj vozru slabu se qudila. Ce
bo prouj srečnu nazaj, dav ti
bom vod tega groma ans zlato nejo
de jo bo vsadu na votu doma.
Zrastu Zrasu t' bo z ne nakrat
zlato grom. Jen dav t' bom ans
flasko zlate vode in koker hitra
je bo v staru zliv bo vsa voda
zlate postala. Dav t' bom tud'an
halovs' zlat in notra anga zlatga
ticeka. Tren pole je sev tist fant
in je prouj do tiste gore in je
vogni tisto kuglo in ker se je
kugla vstar'la tam se je von.
Tren pole so ga klicati vod zad
voce in mati ^{tu dolgu} jen sestra
je al von se nej vozru nazaj; zakej

vejdu je, de je tu spaka. Ten pole
 ta je bu ferben voran se je nazaj
 in je skamna; doma je pej ratala
 sabla nijova. Pole so orekli doma:
 Oh zdej je brat mota. Ten pole
 je sev ta drugi brat in je glik ta,
 mu naredu. Ten tud vod tistga je
 zeg zarjevila sabla doma. Ten
 pole je sla sestra glik taku jeskat
 in je posla glik taku do tistga
 moza in tist mož je je glik ta,
 mu reku. Ten pole je sla tista
 punca ke do tiste gore in je glik
 tak uogla kuglo ke. Ten pole ker
 se je kugla vstavla tam se je
 vona. Zdej jo je zarelo klicat
 vse sorte nazaj al vona se ne
 plas vozrt. Ten pole je blo tako
 strajnu dast vo kamnenih ledi
 že jen živali jen usi ti so vogli
 vejli, vse je mogulejlo ledje in ži
 vali nje bratje jen vse, k'je vse
 vodrejla. Tena pole so šli usak za
 svoj Krej. Pole bratje so šli zrgao
 prsli so bli du tistga moza pole
 je neka: Tierna punca k'vi vse

vodrejla. Ten pole ji ji je dar zlat
 tista ka jen zlat fulovs jen tisto zlato
 sibco jen zlato vodko. Ten pole so šli
 domov h tist mu gortnarji. Ten pole
 ker ji bo tist tisk prepevar, tist
 bo mogla tista punca dejlet. Ten
 pole je vcela tisto sibco sibco in
 je zraou zlat grom jen pole je vcela
 tisto vodko in se imeli zlato vodo.
 Ten pole je sev an dan tist cesar pa
 roti in je tam videl tista vetroke in
 jih je spoznau in pole je spravo gom
 traže, de či gavi so tisti vetroci. Vse
 pej nej tu zaneči prvejdat. Nazadne je
 undar prvejdat. Zdej so tisto žens
 nadzivati jen pole so bli veseli so
 pili jen jigli jen meni nej dali.
 Tiste dvej habi so pej na gromado po
 ložili jen so jih ih aržali
 Tena pole je tist tisk caper, de nej
 dene krali patrnost v Klobasso. Ten
 tista punca je strila taku. Tisk
 kral je bu pej luteran in kadr je
 patrnost noto nejdur, se je spreobr
 nu. Zdej je konc. — IX —
 6 Octobre 1866. — 1 v. St. Vitu. —

IX. Božična.

Dočakali smo mi ta sveti večer
 Še srca Nam vsoim vsem skupej naporej
 De bi čakali več lejt
 De bi prosli s'm spejt
 Izusa častil k nam je rojen na svijt
 Tem a je postala ker je bla poprej
 Knejza pokazala se nam je sadej
 V ni pobir stoji
 Svoje krovie drže
 Ta pobir se svejti ku sunce
 Fakel hitra prasajmo naj pejmo naprej
 Prot' Betlehemu se podajmo sadej
 Ker somen bo tam
 Na jatrosjni dan
 Tak falka bo rejda povejdat kejnam
 Le le bogati k na vejo zatu
 Kakva bi vlogi do hice gredo
 Ah ste vidli onedva
 Oh vosličkam sta šla ^{bla}
 V tem' mejiti nu beda ne vejkej sta i
 Pastoreci nam dajo nadgovor takru
 Stig tinglei nebeski so bli glik
 So nam peli lepsi ^(zdej tu)
 Čast kovi Bogu

So nam diali vsem skupej nad potru neb
 V ti stalci je rojen an pobir k je lejjo
 Svejt na vej za nega zatu ker je slejip.
 Ah! k nemu pojte
 Svoj čast mu dejte
 Kar heste tam vidli drug'm konjetje
 Pastoreci pred stalco gledajo en čas
 Oh Mariji zdihojo k se joč noč glas
 O premila pojte
 O dete moje
 Oh komu si pestri vesele twoje
 Oh komu bi tankej na počlu eru
 Mariji tam briše detici sodrži
 Trepcej por njej
 Ker v zibejli nei nej
 To vlogo dete vod mraza ce vrnjet
 Svet Jožef se je tadi jokov tam zad
 Stnja valička b' sev pradat ^{on} nad
 Deb' okupu vse tu
 Kar je trajba h temu
 Oh neubenga vesele von nej verjema
 Vsak pastorec por sebi svoj zákljuna
 Vsaktori kar ima Mariji pada
 Marija poravi
 O moj Jožef poslyj ^{zdej}
 Haken nas je presekha omrežini Buh

* Marija pastircam svet zegr' jim da
v sak pastirc se nazaj k ovicam pada
• Se mislijo ti
• De bok ne popusti
• De bi biv zasriven vad vsek ledi
vratna ³ X. Vratio ^(z. prave).

I.

Kadri je petelen sedm' lejt star zare
se jejce s' tega terga se lintsarm
zvali z devetni glasami —
Pravjo tudi, de je v jejci hudič in
de se jejce lahko sedm' krat prada
Tak' k tista jejce ukapi je bogat
in ima dast dranjje, ker mu ih hui
diz nosi. Ses krat ga lahku prava
da v sedmu se pej ustavi jen tist
k ga v sedmici ukapi ga na more
ne' predat. Kludi a ga drži in
tak' ilovk je polej hudičev.

II.

Ce se lastovke spad spad stnejke
spudi jen ce se im grejindu razdere
polej prekornejo hiso se svojim pejten
hudič, hudič, hudič, ker takia hisa
je polej nesrečna. ^(z. prave)
Nek povezat: Ce ajda vradi se bidevoda,
Krasa.

XI. Svet Anton v pekel prodan.

Svet Anton ni mew kot leta let tri
He te znau molit svet roken Krane
Svet Anton ni mew kot sedm' let
Pie te sed v solo zabitisko (prastisko)
Dob se je lepo sole včil včiv
Vsem tem drugem islarjem ogled je bio
Sklaj se hi tolkan sole včiv
Saj si te Anton v pekel prodan
Saj si te Anton v pekel prodan
Anton prave govorí:
Bejte čajte solarji
Saj grem pravet mati moje
Mati tako govorí
Saj s' Anton v pekel prodan
Froden s' se na svet radio
Svet Anton je čalostn' postav
Svet Anton je čalostn' postav
Mal' pevke belo brošnjo
Da ravnajte m' palio romarsko
Svet Anton se vzdigne ins gre
Tej pred vrata iron'ga pekla
Tej pred vrata iron'ga pekla
An poteka preleti hudoča
Anton kaj isies ta pr nas
Test ter bi nad slavik po Vasvas.

Čaj no čaj no

Sotkoj počkoj Anton te
 Maj grem prej vpravet visega
 Toček teh peklenških Luciferja.
 Anton je segnil pod pravduho
 Čolek je jedno plas'ko
 On adej po peklu poskropi
 Vse te hudoče oslepi
 Svet Anton mi loc' dsične
 Kot en očar overiice
 Pajte duše za menoj
 Tam' tri vataste notatka
 Ta k'je nad Bogom obapala
 In ta k'je z otrov gresila
 In ta k'je donč'ga umorila.
 Tiste ne vidijo maj Božga
 Kot sodaji dan vrednega
 Anton se vrednje ino gre
 Pred vrata tje pred sveti raj
 Tam mi na vrata potatka
 Oj Peter Peter od pri notatka
 Peter pravi govori
 Takaj iakoj Anton ti
 Maj grem prej pravet Jezusa
 Jesus tako govori:
 Antoni vriji Peter upri
 Svet Anton je zalošen postal
 Svet Anton se se vrednje ino gre.

Še na moje globoko
 Oj globoko in sroško
 On ji lepo prodigval
 Da so se vse ribe v kraju shajale
 In vse tice v zraku postajale
 On je lepo prodigval
 Od Božga in Druge Marije
 Svet Anton iz Padove
 Naroj' nas greha smrtrega
 Oto pa spota velicega (atomiskih)

XII. Vod trejih bratov

Ankot so bli trije bratje, so bli kramanji. Pole so nosili svojo rebo in je blu tešku za nost. So kupli anga vos, la. Ten pole so se zmejili, de b'lo imejili vsak ans nogo. Pole je vod ta mlajš'ga nogar vorotala jen pole je mogu sam nost in je ba zalošn. Den zdej ga vseč an mos in pravi: Vi kej ste tok zalošter. Kej na bom za, lastn' je reku tu, anga noslo smo imejili, nam je nosil nosu, nogar ma je vorotala zdej morem sam nost. Den pole je reku nni: Nec na boste zalošn ne tu se lahka pumaga. Dajte vaso nogo se slams vorit jin jo

razgat. Pole je še ta ke h tis' vostli. Ten pole je vostli noge se slavne vovan in jo je razgov. Ten pole kjo je razgov. ^{z i teki vosa valo lupo in sive razgov.} pole pubrali ta mlaj. ^{z mu vso robo.} Ten pole je še za lastn. ke pa snejti jen ga je srečan an mos. Potle mu je reku: Ti kej, tak žalostn. Kej na bom žalostn. je rek ta. Maji noha je bila bovna nad vostla jen pole an mos me je navadu, de nej jo v slamo razvijem jen nej jo z razjem. Ten pole je vovan še in je lupo razgov. Ten pole so men' vso robo pubrali. Ldej je reku an mos: Nei na budi žalostn ne pejva medva v kanclijo. Ten sta sla vonedva v kanclijo in je reku an mos, de sej je sov vovan pa ta zdravih nogah z lupo ne pa ta bovinih ke v lupo razgat. Ten pole so se z glikali jen so dali ta mlaj. ^{z mu vso robo nazaj.} Pole je ven. 20/10/18 (G. z J. Dida pri Span).

XIII. Uganke.

1. Les na les konj je vmes — Sito — svetnik sveta.
2. Belerna nebra meseno telo portena dusar kaj je to. — svetnik sveta.
3. Zar vem za deklo, ki nosi na ţe, lezno goro vodo — Oslo, predno se keso klepe.
4. Kteri kamen je naj bolj suh na svetu? Oslo, ki se jo mora vednot. — mortu.
5. Šlem je cerkev pokrita? — ne bilo videti —
6. Ni mesecev riba vendar miga? — Mra. —
7. Kri nosi, kri blazi sam jo pa ni, ma kaj je to? — sedlo —
8. Zar vem za babo ki na roba visi? — Huharica —
9. Vol goe o stalo npr ne more kaj je to — Svedar. —
10. Kje je najvec dom? — Pod lubom —
11. Kje protiaka motvi vriska kaj je to? — Orglje —
12. Kdo zvonii, ko ni mernarja doma. — Za sam, ker takrat ko zvoniga ni doma —

13. Ti am Bog nina

Brata -

14. Nem za lati (kolca) ki v morje segata

- o bii skekega hriba na morje -

15. Pet oseb voi brez greha vsi pod eno streho trije so sli v nebesa enga so gudje snedli enga pa cerui, kaj ji to?

✓ Kozej Jezus Marija vol in, or osel v Basilejški stolici.

16. Do kje yce volk v gozd?

- Do srede <sup>g. Srovec
prigorje</sup>

XIII. Romarska

Prva ura te noči
Marija se se veseli
Sajmo pojmo na božjo pot
Na božjo pot na sveto goro
Če boi o roman tukšo al
Jezus ti bo strpenie itel
Marija ti l'jih bo lonala
Kti je v nebesih konana

Druga ura te noči i. t. d.

Trečja ura, petota ura, vedno ponavljajo isto za vseh 12 ur. ✓ Dotovna-

XIV. Pod treh kraljemej zvezde v čeli

Anbot je bu an kral bogat kral; ta kral se je pelov ankrat na spas kar ga vstari sprej poti an regar in pravi: Srečli kral ti bos jemu tri hiceri vse tri bodo imejll zvezz. Dov ga je ukuli in ukuli. Tdaj dene ke vse tri hiceri jen da im sličabne de so jih varvale. Ta dan jih pelle na kral po tistim vrti na spas.

Kral se namkrat sara grozna tama nardi jen vse tri hiceri vzane. Namkrat se je nasaj ubli sejlo al teh hiceri rej bla nikir več vid. Ta kral je bu zdej siln žalust' jen zbrav je tri narbel zvezke sudate. Dov jen im je zeplenice pose jen an s'bak polle so tre' toje' sudatje sli kraleve hiceri jekat. Jen so sli ka deli in so bli lačni. Henn Dva sta s'la na jago ad' je pej

peku doma zajco jen se jev an kot
 voron jen ga naj blu reči. Ten pole
 so prošli uni domov, de de bodo jejli
 zajca. Ten pole so se zmejli de
 bo ta drugi doma in uni se je glik
 takn voron nazaj in je glik takn
 zajca vzelu. Ten pole je bu tam
 tretji doma je zajca takn zaklov
 de mu je kri tekla, de bo vejdes
 kam ga je neslu. Ten pole so uni
 domov prošli so zajca svoga snejli,
 zatu kdo imejli ver zajcu in so ali
 gledat za sledom jen pole so prošli
 dane skrli jen pod tisto školo
 je bu an brezen brez'n. Ten pole
 so se razeli prepričati de ker bo
 sed natr. Pole je reka ta maja
 starci, de more tam maja si ta star
 ſga ubogat. Ten pole so ga skala
 li dol jen udalej je rejdai an zlato
 hisčo in notro v teo hisču so ble
 tiste tri kralice jen ana je zibala
 v zlati zibuki hudiča duha. Pole
 so ga z lastno vodo voblili de bo
 zaspav de se nebo vec zbedus. Ten

pole je so jih skalali gor anga so
 pej pestili noto. Uni rej nejdú kej bi
 na redu. Ten pole je voda tam anga
 zlatga tisčka v zlatm falovri. Ten
 pole kje voda tisčga zlatga tisčka
 v zla zlatm Če reku: Oh ti prehod
 moj tisk kob' moj tu mene nest."
 Tisk je reku: Oja, jest te bom veser
 li vnam' kar mislis. Ten pole uni
 je vzer grante Kraljev tist njegov
 falovs' jen and zlate škarlice
 je vdobio. Ten pole se je vsev na
 tisčka jen ga je nesu, jen pole ga
 je prnesu ke na tist borjec, njen
 so ble prej tiste tri kralice. Ten
 pole vondi se je denn za žnidrje.
 Ten pole uni tri kralice so ble groz
 nu zlostne po unem sordati kje bu
 zvejati jen dobro, jen prvej dat nejso
 smejle, ki je uni vostan, zata ker
 lyki bla pre unedva vblila. Pole so
 sle te tri kralice s'panirat du
 tist ga borjase jen pole so se tam
 pumenk'vale kib' se dotil vobiv an
 tak žnidar, deb' zrov grante

dejlat jen pole so ale ke v tisto
hiso in pole tist je reku: o sej sem
jist z nidan sej znam jest take
grante dejlat. Jen pole je reku de
to prou ke domov po mire, in tam
so vidli tud' tist za tice v z lat'a
fulorzi jen vendar ga nejso puznali.
Jen pole je prou tist domov jen,
mire tiste grante. Jen pole te so
za prasale de ki je take grante
dobiv in pole tam je prvej dav
de z ih je vdobio v brlogi, jen so
se spuznali. Jen pole so knali
prvej dali jen pole so striili tiste
sovdake sozgat na gromadi. Jen
pole t uni je uzev ta majsi heer
jen pole so pili in pijili: zdej je
ven.

Travoska

XV. Pod susterjevega sina.

Enkat je bio an voce, je jemu anga
sina, in tist voce je bio suster. Tisti
sin je bio tud suster. Bli so bogi
jen d'ima nejso mejli tolk dela, de
b' si bli pronti za kroh zaslužli
ta in se je zasluž jen si reku: da

Voce jest bom sed na plac na bom
sulne biksal biksov. Ten k je sed kje
je uzev ans majhno katašnica ans veliko
ans skatelco biksa in je sed. Ta prou
dar nej zaslužen nec. Te prou domov
jen voce ga je krečav, de je griso
use raijegrov. Drug'dan Druh dan, k'
je sed malo z mesta von ji vdabia za
svoje delo 20 soldov. Pole je prou domov
je dar voreti, in je reku: Tudi jatre
bom zav, ma bom zav von z mesta
bom monde kej več vdaber. Blatu je
bla veliku, von ji taku dejlat, de je
ure do 10 ure anik 5 gold. vdobit vdaber.
Potle vob 11 ura se je popelov an gaspar
s 4 konji in tist mu je dar sulne
biksat in mu je dar 10 goldinanjec.
Potle ga je uprason, ce je jet h nemu
slust vno letu. Von je reku: Da de
ima starce stare, voci, de ima 60
let, mati mala morj. Von je zav domov
in voce ga je uprason, ce je kej za
sluzis. Sin je reku: 15 goldinanjec
na mu je prvej dav, kej je un' gaspar
reku. De vob 2 urah morjo bet na
tistim mestu, kjer je von sulne bikkal.

bikov. Očni trije so se zamendili za 'no letu. Ten potle ga je upravan kist gospod, de kolik de nica. Test sam ne vem je reku vseč, nej dajo kolikor ijo. Ten pole mu je dan zanes letko 1000 goldinarju. Naj baza, si rekuvarče, bom vše preveril brez njega ans letov. Edaj vzame nad vascata slavn na stopi na oso vuz. Papeljala sta se bla na vodetem dom gospudar dom. To je bla na hisa, se manjši ku svenski hlev, in notr je bla mazka, k' je mejla svinske k skant. Gospud je reku: To boš jemu pov let, za veselje. Ten mu je dan ana miza vilce žlico in novice, an glas in je reku: Kar boš poravoš, to boš jemu in kar boš mazki ukazan, to ti bo zagedla na tist skant. Edaj gre pov. Okone pov leta paž pride nazaj, jen rice: So zelen svetu sem bio le tam lele v tisti, jami na polji nisem bol bio. Pejo pejdi ti pregledat noto. Gospud je napravil mizo stol, mizo in use tiste rice, kih je jenek poprej jenila sta bla kje. Edaj ga je zareb noto kalat v tisto

jamo; Kalaboga je pust po leta. Tenthata je jenu za pet in ka ist zmiraj pri sebi. Edaj je bio prou na dan uni svoj. Edan dan je jemu za veste živeti. Ten je šed po poslavi ře na sem na je res svet pregledov, kakur je zdalej, in je hodu řev dan in celo noč in je use pregledov kakur de je, da bo gaspudi prvejšab. Edaj je prou razaj k jami in nej vidu ne stola ne strika ne nec več. Potle je zareb stederat k' nej jemu ne jest ist ne za pet aci kam b se vobru. Vidu je pot k je papeljala v jamo, jen van se pa je podvadiv in šed naprej in naprej, dokler se je zareba temo dejlat. Kader se je razrum, je vidu, de gre dosti zverine za njim kar modnasi in se drugo živali, takih de nij mogu razaj. Sod je ano noč in, an dan in drugo noč brez ist, jen tragi dan vre v noč je zagledov vod deleci, kakur ans zvezdo, in je reku: Tu tamle morem potid. Prin je do vponde in dobiv je napraskao za anga za ist, in za pet in poslik za lezati. Da van je reku: Nuj bo tist ga kej ic, jest bom seg lik jom. Ob hih so prošli trije može.

Kdo na moji postoji leži, je vpravljao
 a den um pej nej na rubno beljko než
 ugovorom. Potle so se dejli igrat jen
 so ga sili, de more tud von ī njimi von
 je seglik motčov. Kedan nej tonjet
 so ga zgrabili in so ga na bla vogli in
 matrali mestrali na vse sorte rike. Von
 nej seglik rik. Libila je poverni, zdej
 so si možje prav von je pej adiknu:
 Glvala bogu no nazaj je vre pasalo.
 Druh dan vstane, najde voda za vmet
 in kafe, je popije jen gre naprej. ita
 dan in den noc je sen, v noc je zagled
 glik taku ku poprej no svetlobo, sen
 je reku: Noči morem prisli do ke. Sen
 je prisn jen je nejši kakor prij ta večer
 Sen prisoli so trije možje jen so ga dal
 vogli, so ga razsekali, kuhat dejli
 jen snejli jen pole so ga nazaj s sebe
 vogli so ga nazaj primlju in na postoj
 vogli. Kedan se je spet zavedou je reku:
 Glvala bogu, tud noči je pasalo. Druh
 dan vstane, najde kafe, kakor prij
 ta dan jen vre pregledava, vredna
 je ver kambo in ponvi je bla strasna
 svetloba, v drugi je bla bolj belj tera
 jen v treti je blu taku temno kuh pa noči.

Kotr je slisab zvonenje keta in glas ane
 ženske. Praseljga Praselja ga je: Glib
 moj mladenc! Kej ti tot jeses. Von ji nad
 govor: Vest sem se zgrubar na vrem
 ne naprej ne nazaj. Vana je rekla:
 Glib moj mladenc dost si vre prestan
 ma si dasti boš mogu prestajati; van
 tu gledi de boš zvesto dostav kar tu
 bo tikala. Glik taku se ti živila
 Kakor te tri večere, prva dva glik ta
 ku, sam zadnji zadnji večer bodo prav
 tovaroi, vore jen mati jen znani se
 te bodo tentali, ti gledi de dostanec.
 No tak ta prvi večer je prestav. Druh
 dan vstane, popije kafe in gre v trati
 rimer, kjer je bla tista ženska. Vanjo
 zagleda jen se zveseli, ketne se je nejso
 ver držale. Vana pej zaoprij: Glib moj
 mladenc, kakur si dostav? Oh strasna
 terku. Na je rekla spet vana, se dva
 večera boš prestav na potle bo drogac
 gled de boš zvezist. Tisti večer je bla
 glik taku, kakor poprej prislu jeh je
 ver in so ga snejli tud' ta je prestav.
 Drugi dan vstane, spije kafe in gre
 in vidu jo je do kolena belo. Vana
 ga uprasi: Franc moj, kakur s'pej?
 ga noči prestava? van nad govor: Se

tere ka pparej. Molci ljud' France
 pravi vana, se en večen boš prestat
 zvest mi badi. Drevi bodo jasli vasi
 twoji žnani vate na mati perj allijen
 zlahta in te bajo tentali. Kad si hodni
 da de te tolk rasa nej blu. Et ti ne
 ne marej, prestani se tajen zvest mi
 vostani. Natak zveri so počeli resni
 vorvi tovaro za opase, kad si hodni
 si bio. Van nez ne vodzavori. Zdej pri
 de voče in ga opase: Ljub moj sin
 kaku je se kej, tolku rasa te nješen
 vče od vdu in zdej mi se ne vodzav
 riš. Zdej pride mati, mi mu je ne
 glik taku glik taku, de ji je veliko
 založt storn, ker ga tolku rasa tolku
 rasa domov nej. Et van nez ne vodzav
 ori, kar polno vodljiv, so sli.
 Zdej je bu vesel ni je reku: Kralja boy
 ta treki verir sem dostavil sladkor
 raspoj. Gajjela se mu je, de musko
 slisi in de mu tiri pojijo. Druh dan
 pojijo kofe, se lepi vrije sen razvaja
 in gre ke h tisti ženski. Zagleda jo
 vso bejlo, v kraljevem grancu in se
 močnu žvelci. Zdej se mu vana zah
 vali jen grosta von. Grosta an pekla
 ure had, in alisala sta uce lande

janose tice jen grozno lepo petje, jen
 vidla sta mejsta jen vasi. Po mejstih zo
 pej sat datje masirali gord in dol, jen vor
 dinanci so nosili pson a gord in dol.
 Slobodaška banda jem je permazirala na
 proti jen jeh je spremila v kraljev grad.
 Tam sta si zakon vobgubla do smrti
 Kop zivot. Van se je obletku zdej v ka
 kraljev grad jen jo je porosu, deb
 smerjet domov prugledat. Ti ne smejo
 jet domov prugledat, zakej tam b'le prva
 sali. Kasnej zena de jem as. Van je reku
 de ne bo ruben mu prvejdar. Etli te
 tebe bodo vspiranli in ti boš prvejdar
 prvejdar. De imas lepsi zena, kar ma
 tr bozjo. Van je reku taka: Kdo test ne
 bom ruben mu prvejdar in jo je tentor
 van je vrichtik domu son in je doma vec
 prvejdar. Kaku je, jen vostav je
 suster. Tuo lejta je bie doma in je
 ba zmirej žalosten jen se je jokav. Zd
 se je seglik razaj povrnja po tisti post
 ni in je ponov razaj v kraljev grad jen
 kraljica je zoopila: Ljub moj France
 ti nejem prej prvejdar, kaku se
 bo staba qadilo, zakej me nejsi vlagov
 Van je pej reku: Ljuba moja vod presti
 mi, sej na bom nikdar vec storn. Jen

pale mu je vad pestila. Ten je vondi
vostav in je se svoje starše k rebri vred
jen vondi so živejili do smrti. Skrada

2

XVI. Fantovska.

Oh kako gromi in bliska
Moj sočelj po polju vriskal
Zvijžgal, vriskaj al' pa poj.
Sam' da prideš k meni nicoj.

Te prisel pod okno
In je potrkal na polkno
Zbludi se, oglasi se
Saj si že naspala se.

Vaz se nisem že naspala
Sem zmiraj premislijevala
Kdo je vriskal, zvijžgal, al pa pel
Kdo je bil tolkajn vesel.

Tam te bodo gospod srečevali
In te bodo pospršivali
Kdo si hodil, kje si bil
Da si skoraj si zrosil.

Tam sem hodil po dolinah
Po hribeh in po planinah
Tam sem hodil tam sem bil
Drobne tice tice pet' uil.

In so mele rudeča licca
Rudeča licca īone oči
Pri takih so kratke noči
Pri njih sem bil tri noči. - Županska -

vrake 3

XVII. Smesnice

1. Na Hrvatskem so pridali
gasподvod & tančent ledi, k jih je
Kristus nasilu. Tu pej nej slu Hrv.,
tam v glavo, kasni so možli tevi
hlebci bet, k so tolku ledi nasilsti.
Zatru se zberejo voi velavni morje
pred cerkevo jer se zmenjo de čjo gas,
puda pretepot, se jim ne povej, katu
so bli tev' hlebci. Gasпод pej, dc bi
tepen se na bio, se hitra emisi je
pravi: Ta rejste kej, Tu se bli tak
tam so ble take perine kakor dolice
in taki bl hlebarji, kakor hribaci.
potle jih je pajli Kristus tolktan,
zent nasilu.

2. Rajbristki gasпод najso jemejl.
fraka. Rajbenzani paj bli radi vidi
Da bi bli gasпод frak jemajli al'
mojstra najbla. Nasival' za se
sami rasival' a vajrat ga ne znam.
Ta rejste kej, se emisi aden jaz paj

vajm za no tako žival, k'rima ſkarje.
Bajž nu bojž pujo, so rekli ta drugi.
Potle je zev in je ponesu raka. An
Kadar je nak lajku, je kajbenčan za
njim se ſkarjem' rajzov.

3. Tuminske drastične: Ni a ste pred vše
če tista kaza, ki je jemelja sedm rečet
mleka kaj? Tudi

~~E~~ebro Enbot je tuminski rihtan anga
Tuminske upravev, ţe go pred vše
tista kaza, ki je jemelja z rečet mleka.
Sredal sem ja smo jo, predal kedaj
"na Lask". Tamdal sem je pa obrejila
jen je anga asla starila, k'rima mo
rdej za rihtanja v Tomin. (Sparska)

XVIII Gospod nedelja.

Gospod nedelja je na vratih stala
in se je k svetu mošti odpravljala.
Pride Marija. Gospoda nedelja upra
sala. Marija kaj's tak žalostna?
Kaj ne bom jaz žalostna; enga sinka
sem imela, ţe tega sem zgnubila.
Sveta nedelja pravi: Pođi zmano
greve na ta hribek. Na tem tih

hribek je 'na cerkev izdan. Gov
se bo sveta masa brala. In zraven
tiste cerkvice je 'na dolince. Tam
bove en ſopek novii na brale in
bove pori sveti masi Bogu daro
vale. Gospa sveta nedelja pravi:
Pođo v to cerkvice, tam bo sam
vsmiljen. Žezus sveto maso bral; svet
Santjanž bo njemu obiskal, strezel.
Žezus se je naraj ozrl in ţe je Ma
rijo upravil: Marija kdo je tebe
sem pripeljal? Marija pravi: Gospa
sveta nedelja me je sem pripeljala.
Gospa sveta nedelja kaj hoči za
en lom, k'ome si me sem pripelja
la? Best nočem druz'ga loma ka
kor eno maso vsak osni dan.

XIX Drobčince.

Da ne hodijo otroci zobati jih strastjo:
Bejzi bejzi, kravovo stegno pod planto
"lezi".
In da ne hodijo po noči okoli: Ne
hodi mi ven morak te bo uzel.
v St. Vidu 3/9 1868. — Sz Sparska